

Naso Torah Reading for 5785/2025

Torah Portion for Naso : Numbers 4:1-16

1. And the Lord spoke to Moses and to Aaron, saying,

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

2. Take a census of the sons of Kohath from among the sons of Levi, after their families, by the house of their fathers,

ב נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם:

3. From thirty years old and upward even until fifty years old, all who enter into the army, to do the work in the Tent of Meeting.

ג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמָעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לַצִּבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

4. This shall be the service of the sons of Kohath in the Tent of Meeting, about the most holy things;

ד זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־קָהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

5. And when the camp sets forward, Aaron shall come, and his sons, and they shall take down the covering veil, and cover the ark of Testimony with it;

ה וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וַהֲרִידוּ אֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת:

6. And shall put on it the covering of goats' skins, and shall spread over it a cloth wholly of blue, and shall put in its poles.

ו וְנָתַנּוּ עָלָיו כִּסּוּי עֹר תַּחֲשׁ וּפָרָשׁוֹ בִּגְד־כָּלִיל תַּכְלֶת מְלֻמָּעָה וְשָׂמוּ בִּדָּיו:

7. And upon the table of the bread of display they shall spread a cloth of blue, and put on it the dishes, and the spoons, and the bowls, and the jars for pouring out; and the continual bread shall be on it;

ז וְעַל שֻׁלְחַן הַפִּנִּים יַפְרֹשׁוּ בִּגְד תַּכְלֶת וְנָתַנּוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעָרוֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמִּנְקִיט וְאֶת קְשׁוֹת הַנִּסָּךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה:

8. And they shall spread upon them a cloth of scarlet, and cover the same with a covering of goats' skins, and shall put in its poles.

ח וּפָרָשׁוֹ עֲלֵיהֶם בִּגְד תוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אוֹתוֹ בְּמַכְסֵה עֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בִּדָּיו:

9. And they shall take a cloth of blue, and cover the lampstand of the light, and its lamps, and its tongs, and its pans, and all its oil utensils, with which they minister to it;

ט וְלָקְחוּ בִּגְד תַּכְלֶת וְכִסּוּ אֶת־מִנְרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נִרְתֶּיהָ וְאֶת־מְלָקְחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֵּתֶיהָ וְאֶת כָּל־כֵּלֵי שִׁמְנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ־לָהּ בָּהֶם:

10. And they shall put it and all its utensils inside a covering of goats' skins, and shall put it upon a bar.

י וְנָתַנּוּ אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־מַכְסֵה עֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנּוּ עַל־הַמּוֹט:

11. And upon the golden altar they shall spread a cloth of blue, and cover it with a covering of goats' skins, and shall put its poles;

12. And they shall take all the instruments of ministry, with which they minister in the sanctuary, and put them in a cloth of blue, and cover them with a covering of goats' skins, and shall put them on a bar;

13. And they shall take away the ashes from the altar, and spread a purple cloth on it;

14. And they shall put upon it all its utensils, with which they minister about it, the censers, the forks, and the shovels, and the basins, all the utensils of the altar; and they shall spread upon it a covering of goats' skins, and put its poles.

15. And when Aaron and his sons have finished covering the sanctuary, and all the utensils of the sanctuary, as the camp is to set forward; after that, the sons of Kohath shall come to carry it; but they shall not touch any holy thing, lest they die. These things are the burden of the sons of Kohath in the Tent of Meeting.

16. And to the office of Eleazar the son of Aaron the priest belong the oil for the light, and the sweet incense, and the daily meal offering, and the anointing oil, and the supervision of all the tabernacle, and of all that is in it, in the sanctuary, and in its utensils.

יא ועל | מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את-בדיו:

יב ולקחו את-כל-כלי השרת אשר ישרתו-בם בקדש ונתנו אל-בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על-המוט:

יג ודשנו את-המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן:

יד ונתנו עליו את-כל-כליו אשר ישרתו עליו בהם את-המחות את-המזלגות ואת-היעים ואת-המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:

טו וכלה אהרן ובניו לכסות את-הקדש ואת-כל-כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי-כן יבאו בני-קהת לשאת ולא-יגעו אל-הקדש ומתו אלה משא בני-קהת באהל מועד:

טז ופקדת אלעזר | בן-אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל-המשכן וכל-אשר-בו בקדש ובכליו:

Naso Haftarah Reading for 5785/2025

Haftarah for Naso : Judges 13:2-25

2. There was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was Manoah; and his wife was barren, and bore not.

3. And the angel of the Eternal appeared to the woman, and said to her, Behold now, you are barren, and bear not; but you shall conceive, and bear a son.

4. Now therefore beware, I beseech you, and drink not wine nor strong drink, and eat not any unclean thing;

5. For, behold, you shall conceive, and bear a son; and no razor shall come on his head; for the child shall be a Nazirite to God from the womb; and he shall begin to save Israel from the hand of the Philistines.

6. Then the woman came and told her husband, saying, A man of God came to me, and his countenance was like the countenance of an angel of God, very awesome; but I asked him not from where he was, nor did he tell me his name;

7. But he said to me, Behold, you shall conceive, and bear a son; and now do not drink wine nor strong drink, nor eat any unclean thing; for the child shall be a Nazirite to God from the womb to the day of his death.

8. Then Manoah entreated the Eternal, and said, O my Eternal, let the man of God whom you sent come back to us, and teach us what we shall do with the child who shall be born.

9. And God listened to the voice of Manoah; and the angel of God came back to the woman as she sat in the field; but Manoah her husband was not with her.

ב ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:

ג ויבא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן:

ד ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא:

ה כל הנדף הראה וילדת בן ומוצה לא-יעלה על-ראשו כי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים:

ו ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נראה מאד ולא שאלתיהו אימנה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי:

ז ויאמר לי הנדף הראה וילדת בן ועתה אל-תשתי | יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא כי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו:

ח ויעתר מנוח אל-יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת לבוא-נא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד:

ט וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:

10. And the woman made haste, and ran, and told her husband, and said to him, Behold, the man, who came to see me the other day, has appeared to me.

11. So Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said to him, Are you the man who spoke to the woman? And he said, I am.

12. And Manoah said, Now let your words come to pass. What shall be the rule for the child, and what shall be done with him?

13. And the angel of the Eternal said to Manoah, Of all that I said to the woman let her beware.

14. She may not eat of any thing that comes of the vine, nor let her drink wine or strong drink, nor eat any unclean thing; all that I commanded her let her observe.

15. And Manoah said to the angel of the Eternal, I beseech you, let us detain you, until we shall have prepared a kid for you.

16. And the angel of the Eternal said to Manoah, Though you detain me, I will not eat of your bread; and if you will offer a burnt offering, you must offer it to the Eternal. For Manoah knew not that he was an angel of the Eternal.

17. And Manoah said to the angel of the Eternal, What is your name, that when your sayings come to pass we may do you honor?

18. And the angel of the Eternal said to him, Why ask you thus after my name, seeing it is hidden?

19. So Manoah took a kid with a meal offering, and offered it upon a rock to the Eternal; and the angel did wondrously; and Manoah and his wife looked on.

20. For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the Eternal ascended in the flame of the altar. And Manoah and his wife looked on it, and fell on their faces to the ground.

י וַתַּמְהֵר הָאִשָּׁה וַתֵּרָץ וַתִּגֵּד לְאִישָׁהּ
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נֹרָאָה אֵלַי הָאִישׁ
אֲשֶׁר-בָּא בַּיּוֹם אֵלָי:

יא וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מִנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא
אֶל-הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאֵתָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֶל-הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי:

יב וַיֹּאמֶר מִנוֹחַ עֲתָה יָבֹא דְבָרֶיךָ
מִה-יְהִיָּה מִשְׁפַּט-הַנֶּעַר וּמַעֲשָׂהוּ:

יג וַיֹּאמֶר מִלֵּאדָּה יְהוָה אֶל-מִנוֹחַ מְכַל
אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֶל-הָאִשָּׁה תִּשְׁמָר:

יד מְכַל אֲשֶׁר-יֵצֵא מִגִּפְנוֹ הַיֵּין לֹא
תֹאכַל וַיֵּין וְשִׁכָר אֶל-תִּשְׁתֵּה וְכָל-טִמְאָה
אֶל-תֹּאכַל כָּל אֲשֶׁר-צִוִּיתִיָּה תִּשְׁמָר:

טו וַיֹּאמֶר מִנוֹחַ אֶל-מִלֵּאדָּה יְהוָה
נַעֲצָרָה-נָא אוֹתְךָ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי
עֲזִים:

טז וַיֹּאמֶר מִלֵּאדָּה יְהוָה אֶל-מִנוֹחַ
אִם-תַּעֲצֹרְנִי לֹא-אֲכַל בְּלַחְמְךָ
וְאִם-תַּעֲשֶׂה עֲלָה לַיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי
לֹא-יִדְעַע מִנוֹחַ כִּי-מִלֵּאדָּה יְהוָה הוּא:

יז וַיֹּאמֶר מִנוֹחַ אֶל-מִלֵּאדָּה יְהוָה מִי
שִׁמְךָ כִּי-יָבֹא דְבָרֶיךָ [דְּבָרְךָ] וְכַבֵּדְנוּךָ:

יח וַיֹּאמֶר לוֹ מִלֵּאדָּה יְהוָה לָמָּה זֶה
תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וְהוּא-פָּלֵא:

יט וַיִּקַּח מִנוֹחַ אֶת-גְּדֵי הָעֲזִים
וְאֶת-הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל-הַצֹּר לַיהוָה
וּמִפְּלֹא לַעֲשׂוֹת וּמִנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים:

כ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֶּהָב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מִלֵּאדָּה-יְהוָה בְּלַהֵב
הַמִּזְבֵּחַ וּמִנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים וַיִּפְּלוּ
עַל-פְּנֵיהֶם אֶרְצָה:

21. But the angel of the Eternal did no more appear to Manoah and to his wife. Then Manoah knew that he was an angel of the Eternal.

22. And Manoah said to his wife, We shall surely die, because we have seen God.

23. But his wife said to him, If the Eternal would have been pleased to kill us, he would not have received a burnt offering and a meal offering from our hands, nor would he have shown us all these things, nor would have told us, at this time, such things as these.

24. And the woman bore a son, and called his name Samson; and the child grew, and the Eternal blessed him.

25. And the spirit of the Eternal began to stir him in Mahaneh-Dan, between Zorah and Eshtaol.

כא וְלֹא-יָסַף עוֹד מַלְאָךְ יְהוָה לְהֵרָאֶה אֶל-מָנוּחַ וְאֶל-אִשְׁתּוֹ אִזּוּ יָדַע מָנוּחַ כִּי-מַלְאָךְ יְהוָה הוּא׃

כב וַיֹּאמֶר מָנוּחַ אֶל-אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃

כג וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפִיץ יְהוָה לְהַמִּיתָנוּ לֹא-לָקַח מִיָּדֵינוּ עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הִרְאֵנוּ אֶת-כָּל-אֱלֹהִים וְכָל־עַתָּה לֹא הִשְׁמִיעֵנוּ כֹּזֵאת׃

כד וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שִׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיִּבְרָכֵהוּ יְהוָה׃

כה וַתַּחֲלֵ רוּחַ יְהוָה לִפְעָמוֹ בְּמַחֲנֵה-דָן בֵּין צֹרְעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֵל׃